

ברכות - פרק ח' משנה ח'

הקדמה: במשנה זו חולקים בית שמאי ובית הלל האם ברכת המזון טעונה בכוס.

בא להם יין – הביאו להם כוס יין

לאחר המזון – לאחר סיום הסעודה [לאחר שגמרו את הסעודה לפני ברהמ"ז]

ואין שם – ואין להם שם

אלא אותו הכוס – רק כוס זו בלבד [של יין]

בית שמאי אומרים – בית שמאי סוברים

מברך על היין – אם רוצה יכול לשתות כעת היין

ואחר כך מברך – ואחרי כן יברך

על המזון – ברכת המזון [בלא כוס יין שסוברים שברכת המזון לא טעונה כוס]

ובית הלל אומרים – ובית הלל חולקים וסוברים

מברך על המזון – קודם יברך ברכת המזון [עם הכוס יין]

ואחר כך – ואחרי כן

מברך על היין – מברך ושותה את היין [מכאן שבית הלל סוברים שברכת המזון

טעונה בכוס]

עונים אמן – אפשר לענות אמן

אחר ישראל – אחרי אדם מישראל

המברך – המברך ברכה [אפילו שלא שמע את כל הברכה רק את סופה כי בודאי

ברך את הקב"ה וממילא עונים אחרי ברכה כזו אמן]

ואין עונין אמן – אבל לא עונים אמן

אחר הכותי – אחרי ברכה של כותי

עד שישמע כל הברכה – עד ששומע מפיו של הכותי את כל הברכה.

כמו שלמדנו לעיל שהחזיקו בהן מדקדקין במצוות, מכל מקום לא עונים אמן אחר

הכותי היות ושמא לא ברך לה' ח"ו, ולכן צריך לשמוע מפיו ברכה שלמה.